Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

PADOMES DIREKTĪVA 2008/118/EK

(2008. gada 16. decembris)

par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK

(OV L 9, 14.1.2009., 12. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Padomes Direktīva 2010/12/ES (2010. gada 16. februāris)	L 50	1	27.2.2010.

Grozīta ar:

►**A1**	Līgums par Horvātijas pievienošanos (2012)	L 112	10	24.4.2012.

▼B

PADOMES DIREKTĪVA 2008/118/EK

(2008. gada 16. decembris)

par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 93. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([2]),

tā kā:

(1) Padomes Direktīva 92/12/EEK (1992. gada 25. februāris) par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību ([3]) vairākkārt ir būtiski grozīta. Tā kā ir vajadzīgi turpmāki grozījumi, tā skaidrības labad būtu jāaizstāj.

(2) Nosacījumiem par akcīzes nodokļa uzlikšanu precēm, uz ko attiecas Direktīva 92/12/EEK, turpmāk "akcīzes preces", jāturpina būt saskaņotiem, lai nodrošinātu iekšējā tirgus pareizu darbību.

(3) Būtu jāprecizē akcīzes preces, kam piemēro šo direktīvu, un šajā nolūkā jāatsaucas uz Padomes Direktīvu 92/79/EEK (1992. gada 19. oktobris) par nodokļu saskaņošanu cigaretēm ([4]), Padomes Direktīvu 92/80/EEK (1992. gada 19. oktobris) par nodokļu saskaņošanu tabakas izstrādājumiem, kas nav cigaretes ([5]), Padomes Direktīvu 92/83/EEK (1992. gada 19. oktobris) par to, kā saskaņojams akcīzes nodoklis spirtam un alkoholiskajiem dzērieniem ([6]), Padomes Direktīvu 92/84/EEK (1992. gada 19. oktobris) par spirta un alkoholisko dzērienu akcīzes nodokļa likmju saskaņošanu ([7]), Padomes Direktīvu 95/59/EK (1995. gada 27. novembris) par nodokļiem, kas nav apgrozījuma nodokļi un kas ietekmē tabakas izstrādājumu patēriņu ([8]), un Padomes Direktīvu 2003/96/EK (2003. gada 27. oktobris), kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai ([9]).

([1]) 2008. gada 18. novembra Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).
([2]) 2008. gada 22. oktobra Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).
([3]) OV L 76, 23.3.1992., 1. lpp.
([4]) OV L 316, 31.10.1992., 8. lpp.
([5]) OV L 316, 31.10.1992., 10. lpp.
([6]) OV L 316, 31.10.1992., 21. lpp.
([7]) OV L 316, 31.10.1992., 29. lpp.
([8]) OV L 291, 6.12.1995., 40. lpp.
([9]) OV L 283, 31.10.2003., 51. lpp.

▼B

(4) Īpašos nolūkos akcīzes precēm var uzlikt citus netiešos nodokļus. Tomēr tādos gadījumos, lai neapdraudētu to Kopienas noteikumu vēlamo ietekmi, kas attiecas uz netiešiem nodokļiem, dalībvalstīm būtu jāievēro minēto noteikumu konkrēti būtiski elementi.

(5) Lai nodrošinātu preču brīvu apriti, nodokļa uzlikšana tādām precēm, kas nav akcīzes preces, nedrīkstētu sarežģīt formalitātes, kas saistītas ar robežas šķērsošanu.

(6) Ir jānodrošina formalitāšu ievērošana, kad akcīzes preces no teritorijām, kuras ir noteiktas par daļu no Kopienas muitas teritorijas, bet uz kurām šīs direktīvas darbības joma neattiecas, pārvieto uz teritorijām, kuras arī ir noteiktas par daļu no minētās teritorijas, bet uz kurām attiecas šī direktīva.

(7) Tā kā atlikšanas procedūras, kas noteiktas Padomes Regulā (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi ([1]), nodrošina pienācīgu uzraudzību, kamēr minētās regulas nosacījumi attiecas uz akcīzes precēm, nav nepieciešams atsevišķi piemērot akcīzes uzraudzības sistēmu brīdī, kamēr uz akcīzes precēm attiecas Kopienas muitas maksājumu atlikšanas procedūra vai režīms.

(8) Tā kā iekšējā tirgus pienācīgai darbībai ir nepieciešams, lai akcīzes nodokļa jēdziens un nosacījumi nodokļa uzlikšanai visās dalībvalstīs būtu vienādi, Kopienas līmenī ir skaidri jānosaka, kad akcīzes preces uzskatāmas par nodotām patēriņam un kam ir jāmaksā akcīzes nodokļi.

(9) Tā kā akcīzes nodoklis ir nodoklis par konkrētu preču patēriņu, nodoklis nav jāuzliek tām akcīzes precēm, kas noteiktos apstākļos ir iznīcinātas vai neatgriezeniski zudušas.

(10) Nodokļa iekasēšanas un atmaksāšanas kārtība ietekmē iekšējā tirgus pienācīgu darbību, un tāpēc tai vajadzētu būt nediskriminējošai.

(11) Pārkāpuma gadījumā akcīzes nodoklis būtu jāuzliek dalībvalstī, kuras teritorijā ir izdarīts pārkāpums, kas ir bijis par iemeslu preču nodošanai patēriņam vai, ja nav iespējams noteikt, kur tas ir izdarīts, – tajā dalībvalstī, kur tas tika konstatēts. Ja akcīzes preces nesasniedz galamērķi, bet nav konstatēts neviens pārkāpums, ir jāuzskata, ka pārkāpums ir izdarīts nosūtītājā dalībvalstī.

([1]) OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.

▼B

(12) Papildus šajā direktīvā paredzētajiem nodokļa atmaksāšanas gadījumiem būtu jāparedz iespēja dalībvalstīm (ja tas atbilst šīs direktīvas mērķim) atmaksāt akcīzes nodokli, kas samaksāts par akcīzes precēm, kuras nodotas patēriņam.

(13) Noteikumiem un nosacījumiem par piegādēm, kas ir atbrīvotas no akcīzes nodokļa, arī būtu jāpaliek saskaņotiem. Piegādājot no nodokļa atbrīvotas preces organizācijām, kas atrodas citās dalībvalstīs, būtu jāizmanto atbrīvojuma sertifikāts.

(14) Būtu skaidri jānosaka situācijas, kurās pieļaujama preču beznodokļu pārdošana ceļotājiem, kuri atstāj Kopienas teritoriju, lai novērstu nodokļu nemaksāšanu un stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu. Tā kā personas, kas ceļo pa sauszemi, var pārvietoties biežāk un brīvāk, salīdzinot ar personām, kuras ceļo, izmantojot gaisakuģi vai kuģi, pastāv risks, ka ceļotāji neievēro nodevu un ievedmuitas nodokļa atvieglojumus, un attiecīgi muitas iestādēm rada būtiski lielāku pārbaužu slogu gadījumā, kad personas ceļo pa sauszemi. Tādēļ ir lietderīgi nodrošināt, ka netiek atļauta tirdzniecība ar bezakcīzes nodokļa precēm pie sauszemes robežām, kā jau tas tiek praktizēts lielākajā daļā dalībvalstu. Tomēr būtu jānosaka pārejas laiks, kurā dalībvalstis drīkst turpināt atbrīvot no akcīzes nodokļa precēm, ko piegādājuši esošie beznodokļu veikali, kas atrodas pie to sauszemes robežām ar trešo valsti.

(15) Tā kā ražošanas un uzglabāšanas telpās nepieciešams veikt pārbaudes, lai nodrošinātu nodokļu parāda iekasēšanu, šādu pārbaužu atvieglošanai ir jāsaglabā kompetento iestāžu apstiprinātu noliktavu sistēma.

(16) Jānosaka arī prasības, kas jāizpilda apstiprinātiem noliktavu turētājiem un tirgotājiem, kuriem nav apstiprināta noliktavas turētāja statusa.

(17) Būtu jānodrošina iespēja akcīzes preces pirms to nodošanas patēriņam pārvietot Kopienas teritorijā, piemērojot atlikto nodokļa maksāšanu. Šāda pārvietošana būtu jāatļauj no akcīzes preču noliktavas uz dažādiem galamērķiem, galvenokārt uz citu akcīzes preču noliktavu, kā arī uz vietām, kas šajā direktīvā uzskatītas par līdzvērtīgām.

(18) Akcīzes preces būtu jāatļauj pārvietot atliktās nodokļa maksāšanas režīmā arī no to importa vietas līdz minētajiem galamērķiem, un tāpēc ir jāparedz noteikums par tās personas statusu, kurai atļauts nosūtīt, bet ne glabāt preces no minētās importa vietas.

▼B

(19) Lai nodrošinātu akcīzes nodokļa samaksu arī tad, ja akcīzes preču pārvietošana netiek noslēgta, dalībvalstīm ir jāpieprasa nodrošinājums, kas saskaņā ar dalībvalstu paredzētiem nosacījumiem būtu jāiesniedz preču nosūtīšanas apstiprinātam noliktavas turētājam vai reģistrētam nosūtītājam, vai, ja nosūtītāja dalībvalsts to atļauj, citam pārvietošanā iesaistītam dalībniekam.

(20) Lai nodrošinātu nodokļa iekasēšanu atbilstīgi dalībvalstu noteiktajām likmēm, kompetentajām iestādēm ir jābūt iespējai sekot līdzi akcīzes preču pārvietošanai, un tāpēc jāparedz noteikumi par šādu preču uzraudzības sistēmu.

(21) Šajā nolūkā ir lietderīgi izmantot datorizētu sistēmu, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1152/2003/EK (2003. gada 16. jūnijs) par datorizētas sistēmas ieviešanu akcīzes preču apritei un kontrolei ([1]). Minētā sistēma pretstatā uz papīra dokumentiem balstītai sistēmai paātrina vajadzīgo formalitāšu kārtošanu un atvieglo akcīzes preču pārvietošanas uzraudzību atliktās nodokļa maksāšanas režīmā.

(22) Ir lietderīgi noteikt procedūru, saskaņā ar kādu tirgotāji informē dalībvalstu nodokļu iestādes par akcīzes preču sūtījumu nosūtīšanu vai saņemšanu. Būtu pienācīgi jāņem vērā atsevišķu saņēmēju stāvoklis, kuri nav pievienojušies datorizētajai sistēmai, bet var saņemt akcīzes preces, ko pārvieto, piemērojot atliktās nodokļa maksāšanas režīmu.

(23) Lai nodrošinātu to noteikumu pareizu darbību, kas attiecas uz preču pārvietošanu, piemērojot atlikto nodokļa maksāšanu, būtu jāprecizē nosacījumi par pārvietošanas sākumu un beigām, kā arī noslēgšanu.

(24) Jānosaka procedūras, ko izmanto gadījumā, kad datorizētā sistēma nav pieejama.

(25) Dalībvalstīm būtu jāatļauj paredzēt īpašu kārtību tādai akcīzes preču pārvietošanai atliktās nodokļa maksāšanas režīmā, kas pilnībā notiek to teritorijā, vai noslēgt divpusējus nolīgumus ar citām dalībvalstīm, paredzot vienkāršākas procedūras.

(26) Būtu jāprecizē nodokļa uzlikšanas noteikumi un procedūras noteikumi par to preču pārvietošanu, par kurām akcīzes nodoklis jau ir samaksāts kādā dalībvalstī, nemainot šo noteikumu vispārējo būtību.

(27) Par akcīzes precēm, ko privātpersonas iegādājušās personīgai lietošanai un ko šīs personas pārved no vienas dalībvalsts uz citu, akcīzes nodoklis būtu jāiekasē tajā dalībvalstī, kurā iegādātas minētās akcīzes preces, saskaņā ar vienotā tirgus principu.

([1]) OV L 162, 1.7.2003., 5. lpp.

▼B

(28) Pārējos gadījumos, proti, kad akcīzes preces pēc to nodošanas patēriņam vienā dalībvalstī tiek uzglabātas komerciālos nolūkos citā dalībvalstī, ir jānosaka, ka akcīzes nodoklis ir jāmaksā otrajā minētajā dalībvalstī. Šajā nolūkā ir nepieciešams definēt jēdzienu "komerciāli mērķi".

(29) Ja akcīzes preces iegādājas personas, kuras nav apstiprināti noliktavas turētāji vai reģistrēti saņēmēji un kuras neveic patstāvīgu saimniecisko darbību, un šīs preces tieši vai netieši nosūta vai pārvadā pārdevējs vai kāda persona viņa vārdā, akcīzes nodokli būtu jāiekasē galamērķa dalībvalstī, un būtu jāparedz noteikumi par procedūru, kura jāievēro pārdevējam.

(30) Lai izvairītos no interešu konflikta starp dalībvalstīm un nodokļu dubultās uzlikšanas gadījumos, kad akcīzes preces jau ir nodotas patēriņam vienā dalībvalstī un tiek pārvietotas Kopienas teritorijā, būtu jāparedz noteikums situācijām, kad ir izdarīti pārkāpumi saistībā ar akcīzes precēm pēc to nodošanas patēriņam.

(31) Dalībvalstīm vajadzētu spēt nodrošināt, lai patēriņam nodotām precēm būtu akcīzes nodokļa markas vai valsts identifikācijas zīmes. Šādu marku vai zīmju izmantošana nedrīkst radīt šķēršļus Kopienas iekšējā tirdzniecībā.

Tā kā šādu marku vai zīmju izmantošana nedrīkst būt par iemeslu nodokļu dubultajai uzlikšanai, būtu skaidri jānosaka, ka visas summas, kas samaksātas vai garantētas par šādu marku vai zīmju saņemšanu, ir jāatmaksā, jāatlaiž vai jāatbrīvo tai dalībvalstij, kura izsniegusi attiecīgās markas, ja akcīzes nodokļa uzlikšanas iespēja ir radusies un nodoklis ir iekasēts citā dalībvalstī.

Tomēr, lai izvairītos no jebkādas stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas, dalībvalstīm, kas ir izsniegušas šādas markas vai zīmes, vajadzētu būt iespējai atmaksāt, atlaist vai atbrīvot nodrošinājumu, ja tiek uzrādīts pierādījums tam, ka minētās markas ir noņemtas vai iznīcinātas.

(32) Parasto prasību piemērošana attiecībā uz akcīzes preču apriti un uzraudzību var radīt nesamērīgu administratīvo slogu mazajiem vīna ražotājiem. Tāpēc dalībvalstīm būtu jāspēj atbrīvot šos ražotājus no konkrētām prasībām.

(33) Būtu jāņem vērā tas, ka vēl nav atrasta piemērota vienota pieeja attiecībā uz akcīzes precēm, ko izmanto kā krājumus uz kuģiem un gaisakuģos.

(34) Attiecībā uz akcīzes precēm, ko izmanto tiltu būvniecībai un uzturēšanai pār dalībvalstu robežām, šīm dalībvalstīm būtu jāļauj pieņemt pasākumus, ar kuriem atkāpjas no parastajiem noteikumiem un procedūrām, ko piemēro akcīzes precēm, kuras pārvieto no vienas dalībvalsts uz otru dalībvalsti, lai samazinātu administratīvo slogu.

▼B

(35) Pasākumi šīs direktīvas īstenošanai būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ([1]).

(36) Lai atvēlētu laiku pārejai uz elektronisko kontroles sistēmu preču pārvietošanai atliktās nodokļa maksāšanas režīmā, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izmantot pārejas laiku, kurā pārvietošanu var veikt saskaņā ar Direktīvā 92/12/EEK izklāstītajām formalitātēm.

(37) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, vienotas kārtības nodrošināšanu attiecībā uz konkrētiem akcīzes nodokļa aspektiem, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minētās rīcības mēroga un iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

1. Šī direktīva nosaka vispārēju režīmu attiecībā uz akcīzes nodokli, ko tieši vai netieši uzliek šādu preču patēriņam (turpmāk "akcīzes preces"):

a) energoprodukti un elektroenerģija, uz ko attiecas Direktīva 2003/96/EK;

b) spirts un alkoholiskie dzērieni, uz ko attiecas Direktīva 92/83/EEK un Direktīva 92/84/EEK;

c) tabakas izstrādājumi, uz ko attiecas Direktīva 95/59/EK, Direktīva 92/79/EEK un Direktīva 92/80/EEK.

2. Dalībvalstis īpašos nolūkos var akcīzes precēm papildus piemērot netiešos nodokļus, ja tie nodokļa bāzes noteikšanas, nodokļa aprēķināšanas, nodokļa uzlikšanas iespējas un nodokļa pārraudzības ziņā, izņemot noteikumus par atbrīvojumu no nodokļiem, atbilst Kopienas noteikumiem, ko piemēro akcīzes nodoklim vai pievienotās vērtības nodoklim.

3. Dalībvalstis var uzlikt nodokļus:

a) ražojumiem, kas nav akcīzes preces;

b) pakalpojumiem, tostarp ar akcīzes precēm saistītiem pakalpojumiem, ja tādus nodokļus nevar uzskatīt par apgrozījuma nodokļiem.

Tomēr tādu nodokļu uzlikšana tirdzniecībā starp dalībvalstīm nedrīkst radīt ar robežšķērsošanu saistītas formalitātes.

([1]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

▼B

2. pants

Akcīzes preces apliek ar akcīzes nodokli tad, kad:

a) preces ražo, tostarp arī, attiecīgos gadījumos, iegūst, Kopienas teritorijā;

b) preces importē Kopienas teritorijā.

3. pants

1. Formalitātes, kas Kopienas muitas noteikumos noteiktas preču ievešanai Kopienas muitas teritorijā, *mutatis mutandis* piemēro akcīzes preču ievešanai Kopienā no 5. panta 2. punktā minētas teritorijas.

2. Formalitātes, kas noteiktas Kopienas muitas noteikumos preču izvešanai no Kopienas muitas teritorijas, *mutatis mutandis* piemēro akcīzes preču izvešanai no Kopienas uz 5. panta 2. punktā minētu teritoriju.

3. Atkāpjoties no 1. un 2. punkta, Somijai ir atļauts akcīzes preču pārvietošanai starp savu teritoriju, kas definēta 4. panta 2. punktā, un teritorijām, kas minētas 5. panta 2. punkta c) apakšpunktā, piemērot tās pašas procedūras, ko tā piemēro šādai pārvietošanai savā teritorijā, kas definēta 4. panta 2. punktā.

4. Šīs direktīvas III un IV nodaļu nepiemēro akcīzes precēm, uz ko attiecas muitas maksājumu atlikšanas procedūra vai režīms.

4. pants

Šajā direktīvā, kā arī tās īstenošanas noteikumos piemēro šādas definīcijas:

1) "apstiprināts noliktavas turētājs" ir fiziska vai juridiska persona, kurai dalībvalsts kompetentās iestādes devušas atļauju, veicot savu darbību, ražot, pārstrādāt, glabāt, saņemt vai sūtīt akcīzes preces saskaņā ar atliktās nodokļa maksāšanas režīmu akcīzes preču noliktavā;

2) "dalībvalsts" un "dalībvalsts teritorija" ir Kopienas katras dalībvalsts teritorija, kurā ir piemērojams Līgums saskaņā ar tā 299. pantu, izņemot trešās teritorijas;

3) "Kopiena" un "Kopienas teritorija" ir dalībvalstu teritorijas, kā definēts 2. punktā;

4) "trešā teritorija" ir 5. panta 2. un 3. punktā minēta teritorija;

5) "trešā valsts" ir jebkura valsts vai teritorija, kurā nepiemēro Līgumu;

▼B

6) “muitas maksājumu atlikšanas procedūra vai režīms” ir kāda no Regulā (EEK) Nr. 2913/92 paredzētajām īpašajām procedūrām saistībā ar muitas pārraudzību, kura attiecas uz precēm, kas nav Kopienas preces, kad tās ieved Kopienas muitas teritorijā pagaidu glabāšanā, brīvās zonās vai brīvās noliktavās, kā arī jebkurš režīms, kas paredzēts minētās regulas 84. panta 1. punkta a) apakšpunktā;

7) “atliktās nodokļa maksāšanas režīms” ir nodokļa režīms, kuru piemēro tādu akcīzes preču ražošanai, pārstrādei, glabāšanai vai pārvietošanai, uz ko neattiecas muitas maksājumu atlikšanas procedūra vai režīms, un kura rezultātā akcīzes nodokļa maksāšanu atliek;

8) “akcīzes preču imports” ir akcīzes preču ievešana Kopienas teritorijā, izņemot, ja attiecīgajām precēm ievešanas brīdī piemēro muitas maksājumu atlikšanas procedūru vai režīmu, kā arī muitas maksājumu atlikšanas procedūras vai režīma piemērošanas pārtraukšana;

9) “reģistrēts saņēmējs” ir fiziska vai juridiska persona, kurai galamērķa dalībvalsts kompetentās iestādes devušas atļauju, veicot savu darbību, saskaņā ar šo iestāžu noteiktiem nosacījumiem saņemt akcīzes preces no citas dalībvalsts, piemērojot atliktās nodokļa maksāšanas režīmu;

10) “reģistrēts nosūtītājs” ir fiziska vai juridiska persona, kurai importa dalībvalsts kompetentās iestādes devušas atļauju, veicot savu darbību, saskaņā ar šo iestāžu noteiktiem nosacījumiem nosūtīt tikai akcīzes preces, piemērojot atliktās nodokļa maksāšanas režīmu, kad tās laiž brīvā apgrozībā saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2913/92 79. pantu;

11) “akcīzes preču noliktava” ir vieta, kur apstiprināts noliktavas turētājs, veicot savu darbību, ražo, pārstrādā, glabā, saņem vai nosūta akcīzes preces atliktās nodokļa maksāšanas režīmā, ievērojot īpašus noteikumus, ko noteikušas tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā atrodas attiecīgā akcīzes preču noliktava.

5. pants

1. Šo direktīvu un 1. pantā minētās direktīvas piemēro Kopienas teritorijā.

2. Šo direktīvu un 1. pantā minētās direktīvas nepiemēro šādās teritorijās, kas ietilpst Kopienas muitas teritorijā:

a) Kanāriju salas;

b) Francijas aizjūras departamenti;

c) Ālandu salas;

d) Normandijas salas.

▼B

3. Šo direktīvu un 1. pantā minētās direktīvas nepiemēro teritorijām Līguma 299. panta 4. punkta darbības jomā, ne šādām citām teritorijām, kas neietilpst Kopienas muitas teritorijā:

a) Helgolandes sala;

b) Bīzingenas teritorija;

c) Seūta;

d) Meliļa;

e) Livinjo;

f) *Campione d'Italia*;

g) Lugāno ezera Itālijas ūdeņi.

4. Spānija, iesniedzot deklarāciju, var darīt zināmu, ka no otrā mēneša pirmās dienas pēc šādas deklarācijas iesniegšanas šo direktīvu un 1. pantā minētās direktīvas attiecībā uz visām vai dažām akcīzes precēm, kas norādītas 1. pantā, piemēro Kanāriju salās, paredzot noteiktus pielāgojumus, lai ņemtu vērā ļoti lielo attālumu līdz tām.

5. Francija, iesniedzot deklarāciju, var darīt zināmu, ka no otrā mēneša pirmās dienas pēc šādas deklarācijas iesniegšanas šo direktīvu un 1. pantā minētās direktīvas attiecībā uz visām vai dažām akcīzes precēm, kas norādītas 1. pantā, piemēro Francijas aizjūras departamentos, paredzot noteiktus pielāgojumus, lai ņemtu vērā ļoti lielo attālumu līdz tiem.

6. Šīs direktīvas noteikumi neliedz Grieķijai paturēt spēkā Atosa kalnam piešķirto īpašo statusu, kas garantēts Grieķijas Konstitūcijas 105. pantā.

6. pants

1. Ņemot vērā konvencijas un līgumus, kas noslēgti attiecīgi ar Franciju, Itāliju, Kipru un Apvienoto Karalisti, šajā direktīvā par trešām valstīm neuzskata Monako Firstisti, Sanmarīno, Apvienotās Karalistes *Akrotiri* un *Dhekelia* suverēnās bāzu teritorijas un Menas salu.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka akcīzes preču pārvietošanu, kas uzsākta vai paredzēta:

a) Monako Firstistei, uzskata par pārvietošanu, kas uzsākta Francijā vai paredzēta Francijai;

b) Sanmarīno, uzskata par pārvietošanu, kas uzsākta Itālijā vai paredzēta Itālijai;

c) Apvienotās Karalistes *Akrotiri* un *Dhekelia* suverēno bāzu teritorijām, uzskata par pārvietošanu, kas uzsākta Kiprā vai paredzēta Kiprai;

d) Menas salai, uzskata par pārvietošanu, kas uzsākta Apvienotajā Karalistē vai paredzēta Apvienotajai Karalistei.

▼B

3. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka akcīzes preču pārvietošanu, kas uzsākta vai paredzēta Jungholcai un Mitelbergai (*Kleines Walsertal*), uzskata par pārvietošanu, kas uzsākta Vācijā vai paredzēta Vācijai.

II NODAĻA

ATBRĪVOJUMS NO AKCĪZES NODOKĻA UN TĀ ATMAKSĀŠANA

1. IEDAĻA

Akcīzes nodokļa uzlikšanas laiks un vieta

7. pants

1. Akcīzes nodoklis kļūst uzliekams brīdī, kad preces nodod patēriņam, un dalībvalstī, kurā to veic.

2. Šajā direktīvā "nodošana patēriņam" ir:

a) akcīzes preču novirzīšana, arī nelikumīga novirzīšana, no atliktās nodokļa maksāšanas režīma;

b) tādu akcīzes preču glabāšana, nepiemērojot atliktās nodokļa maksāšanas režīmu, ja nav iekasēts akcīzes nodoklis saskaņā ar piemērojamiem Kopienas tiesību aktiem un attiecīgās valsts tiesību aktiem;

c) akcīzes preču ražošana, arī nelikumīga ražošana, nepiemērojot atliktās nodokļa maksāšanas režīmu;

d) akcīzes preču imports, arī nelikumīgs imports, izņemot, ja attiecīgajām akcīzes precēm uzreiz pēc importa piemēro atliktās nodokļa maksāšanas režīmu.

3. Nodošana patēriņam notiek:

a) situācijās, kas minētas 17. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktā, proti, kad akcīzes preces saņem reģistrēts saņēmējs;

b) situācijās, kas minētas 17. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punktā, proti, kad akcīzes preces saņem saņēmējs;

c) situācijās, kas minētas 17. panta 2. punktā, proti, kad akcīzes preces saņem tiešās piegādes vietā.

4. Ja akcīzes precēm piemēro atliktās nodokļa maksāšanas režīmu, tad pilnīgu to iznīcināšanu vai neatgriezenisku zudumu, tostarp zudumu, kas rodas tādu preču būtības, neparedzētu apstākļu vai nepārvaramas varas, vai dalībvalsts kompetento iestāžu izsniegtās atļaujas dēļ, neuzskata par nodošanu patēriņam.

Šajā direktīvā par pilnīgi iznīcinātām vai neatgriezeniski zudušām uzskata preces, kuras kā akcīzes preces ir kļuvušas nederīgas turpmākam izmantojumam.

▼B

Par akcīzes preču pilnīgu iznīcināšanu vai neatgriezenisku zudumu sniedz pienācīgus pierādījumus tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā notika attiecīgo akcīzes preču pilnīga iznīcināšana vai neatgriezenisks zudums vai – ja nav iespējams noteikt, kur tika izraisīts zaudējums, – kur to konstatēja.

5. Katra dalībvalsts paredz savus noteikumus un nosacījumus, saskaņā ar kuriem nosaka zudumus, kas minēti 4. punktā.

8. pants

1. Par uzliekamā akcīzes nodokļa samaksu atbildīgā persona ir:

a) saistībā ar akcīzes preču novirzīšanu no atliktās nodokļa maksāšanas režīma, kā minēts 7. panta 2. punkta a) apakšpunktā:

i) apstiprināts noliktavas turētājs, reģistrēts saņēmējs vai jebkura cita persona, kas novirza akcīzes preces no atliktās nodokļa maksāšanas režīma vai kuras vārdā tā to dara, vai, ja notiek nelikumīga novirzīšana no akcīzes preču noliktavas, jebkura cita šajā novirzīšanā iesaistīta persona;

ii) ja ir izdarīts pārkāpums, pārvietojot akcīzes preces atliktās nodokļa maksāšanas režīmā, kā noteikts 10. panta 1., 2. un 4. punktā: apstiprināts noliktavas turētājs, reģistrēts nosūtītājs vai jebkura cita persona, kas sniedza maksājuma nodrošinājumu saskaņā ar 18. panta 1. un 2. punktu; vai jebkura persona, kas piedalījās nelikumīgā novirzīšanā un kura zināja vai kurai pamatoti būtu jāzina par to, ka novirzīšana bija nelikumīga;

b) saistībā ar akcīzes preču glabāšanu, kā minēts 7. panta 2. punkta b) apakšpunktā: persona, kas glabā akcīzes preces, vai jebkura cita persona, kas iesaistīta to glabāšanā;

c) saistībā ar akcīzes preču ražošanu, kā minēts 7. panta 2. punkta c) apakšpunktā: persona, kas ražo akcīzes preces, vai – nelikumīgas ražošanas gadījumā – jebkura cita persona, kas iesaistīta to ražošanā;

d) saistībā ar akcīzes preču importu, kā minēts 7. panta 2. punkta d) apakšpunktā: persona, kas deklarē akcīzes preces vai kuras vārdā tās deklarē, veicot importu, vai – nelikumīga importa gadījumā – jebkura cita persona, kas iesaistīta importā.

2. Ja par viena akcīzes nodokļa parāda samaksu atbild vairākas personas, tās par šo parādu atbild solidāri un atsevišķi.

9. pants

Nosacījumi akcīzes nodokļa uzlikšanai un piemērojamā nodokļa likme ir tā, kas dienā, kad akcīzes nodoklis ir uzliekams, ir spēkā dalībvalstī, kurā preces nodod patēriņam.

▼B

Akcīzes nodokli uzliek un iekasē, un attiecīgā gadījumā atmaksā vai atlaiž saskaņā ar katras dalībvalsts paredzētu procedūru. Dalībvalstis piemēro vienādas procedūras vietējām precēm un precēm no citām dalībvalstīm.

10. pants

1. Ja ir izdarīts pārkāpums, akcīzes preces pārvietojot atliktās nodokļa maksāšanas režīmā, kā rezultātā tās nodotas patēriņam saskaņā ar 7. panta 2. punkta a) apakšpunktu, nodošana patēriņam notiek dalībvalstī, kurā tika izdarīts attiecīgais pārkāpums.

2. Ja ir konstatēts pārkāpums, pārvietojot akcīzes preces atliktās nodokļa maksāšanas režīmā, kā rezultātā tās nodotas patēriņam saskaņā ar 7. panta 2. punkta a) apakšpunktu, un nav iespējams noteikt, kur ticis izdarīts pārkāpums, uzskata, ka tas izdarīts attiecīgajā dalībvalstī un brīdī, kad pārkāpums konstatēts.

3. Situācijās, kas minētas 1. un 2. punktā tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā preces nodotas patēriņam vai tiek uzskatīts, ka tās tur nodotas patēriņam, informē nosūtītājas dalībvalsts kompetentās iestādes.

4. Kad akcīzes preces, ko pārvieto, piemērojot atliktās nodokļa maksāšanas režīmu, nav sasniegušas galamērķi un ja pārvietošanas brīdī nav konstatēts neviens pārkāpums, kura rezultātā akcīzes preces ir nodotas patēriņam saskaņā ar 7. panta 2. punkta a) apakšpunktu, uzskata, ka pārkāpums ir izdarīts nosūtītājā dalībvalstī un brīdī, kad pārvietošana sākta, ja vien četru mēnešu laikā no pārvietošanas sākuma saskaņā ar 20. panta 1. punktu nosūtītājas dalībvalsts kompetentajām iestādēm netiek iesniegti pienācīgi pierādījumi par to, ka pārvietošana pabeigta saskaņā ar 20. panta 2. punktu, vai par vietu, kurā ticis izdarīts pārkāpums.

Ja persona, kura sniedz nodrošinājumu, kas minēts 18. pantā, nebija informēta vai varētu nebūt informēta par to, ka preces nav sasniegušas galamērķi, nosūtītājas dalībvalsts kompetentās iestādes tai dod vienu mēnesi laika no dienas, kad šī informācija tika paziņota, lai persona varētu sniegt pierādījumu par to, ka pārvietošana beigusies saskaņā ar 20. panta 2. punktu, vai par vietu, kurā ticis izdarīts pārkāpums.

5. Taču, ja 2. un 4. punktā minētajās situācijās, pirms ir pagājuši trīs gadi no dienas, kad pārvietošana sākta saskaņā ar 20. panta 1. punktu, noskaidro, kurā dalībvalstī pārkāpums ir faktiski izdarīts, piemēro 1. punktu.

Šādos gadījumos dalībvalsts, kur tika izdarīts pārkāpums, kompetentās iestādes informē tās dalībvalsts, kurā uzlika akcīzes nodokli, kompetentās iestādes, kas nodokli atlīdzina vai atlaiž pēc tam, kad sniegts pierādījums par akcīzes nodokļa iekasēšanu otrā dalībvalstī.

6. Šajā pantā "pārkāpums" ir situācija, kas rodas, pārvietojot akcīzes preces atliktās nodokļa maksāšanas režīmā, kas nav minēta 7. panta 4. punktā, kad akcīzes preču pārvietošana vai pārvietošanas daļa nav pabeigta saskaņā ar 20. panta 2. punktu.

▼B

2. IEDAĻA

Atmaksāšana un atlaišana

11. pants

Papildus gadījumiem, kas norādīti 33. panta 6. punktā, 36. panta 5. punktā un 38. panta 3. punktā, kā arī 1. pantā minētajās direktīvās, patēriņam nodotām akcīzes precēm pēc attiecīgas personas pieprasījuma iespēju atmaksāt vai atlaist akcīzes nodokli var noteikt tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā attiecīgās preces nodotas patēriņam, dalībvalstu noteiktos gadījumos un saskaņā ar dalībvalstu paredzētiem nosacījumiem, lai novērstu iespējamu nodokļu nemaksāšanu vai stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu.

Tāda atmaksa vai atlaišana nevar izraisīt atbrīvojumus, kas nav 12. pantā paredzētie atbrīvojumi vai kādā no 1. pantā minētajām direktīvām paredzētie atbrīvojumi.

3. IEDAĻA

Atbrīvojumi

12. pants

1. Akcīzes preces atbrīvo no akcīzes nodokļa, ja tās paredzētas, lai tās izmantotu:

a) saistībā ar diplomātiskām vai konsulārām attiecībām;

b) starptautiskās organizācijas, ko par tādām atzinušas uzņēmējas dalībvalsts iestādes un šo organizāciju biedri, ievērojot ierobežojumus un nosacījumus, kādi noteikti attiecīgo organizāciju starptautiskajās dibināšanas konvencijās vai mītnes nolīgumos;

c) tādi valsts bruņotie spēki, kas ir Ziemeļatlantijas līguma Puse, bet nav dalībvalsts, kurā iekasē akcīzes nodokli, – minēto bruņoto spēku vajadzībām, civilajam personālam, kas to pavada, vai šo bruņoto spēku virtuvju vai ēdnīcu apgādei;

d) Apvienotās Karalistes bruņotie spēki, kas izvietoti Kiprā saskaņā ar Kipras Republikas izveides 1960. gada 16. augusta līgumu, – šo bruņoto spēku vajadzībām, civilajam personālam, kas to pavada, vai šo bruņoto spēku virtuvju vai ēdnīcu apgādei;

e) patēriņam saskaņā ar nolīgumu, kas noslēgts ar trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām, ja vien šāds nolīgums ir atļauts vai apstiprināts attiecībā uz atbrīvojumu no pievienotās vērtības nodokļa.

2. Atbrīvojumus no nodokļa piemēro saskaņā ar uzņēmējas dalībvalsts paredzētajiem nosacījumiem un ierobežojumiem. Dalībvalstis var piešķirt atbrīvojumu, paredzot akcīzes nodokļa atmaksāšanu.

▼B

13. pants

1. Neskarot 21. panta 1. punktu, akcīzes precēm, ko, piemērojot atliktās nodokļa maksāšanas režīmu, pārvieto, lai nogādātu 12. panta 1. punktā minētajam saņēmējam, pievieno atbrīvojuma sertifikātu.

2. Komisija saskaņā ar 43. panta 2. punktā izklāstīto procedūru nosaka atbrīvojuma sertifikāta veidu un saturu.

3. Procedūru, kas paredzēta 21. līdz 27. pantā, nepiemēro 12. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajai akcīzes preču pārvietošanai atliktās nodokļa maksāšanas režīmā bruņotiem spēkiem, ja uz tiem attiecas procedūra, kas tieši pamatota ar Ziemeļatlantijas līgumu.

Tomēr dalībvalstis var noteikt, ka 21. līdz 27. pantā paredzēto procedūru izmanto šādām pārvietošanām, kas notiek vienīgi to teritorijā vai, attiecīgām dalībvalstīm vienojoties, starp to teritorijām.

14. pants

1. Dalībvalstis no akcīzes nodokļa var atbrīvot akcīzes preces, kas pārdotas beznodokļu veikalos un ko personīgajā bagāžā ved ceļotāji, kuri dodas lidojumā vai jūras braucienā uz trešo teritoriju vai trešo valsti.

2. Uz precēm, ko pārdod gaisakuģī vai uz kuģa tāda lidojuma vai jūras brauciena brīdī, kura mērķis ir trešā teritorija vai trešā valsts, attiecas tie paši noteikumi, kas attiecas uz beznodokļu veikalu pārdotām precēm.

3. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka 1. un 2. punktā paredzētos atbrīvojumus no nodokļa piemēro, lai netiktu pieļauta nodokļa nemaksāšana, izvairīšanās no nodokļa maksāšanas vai stāvokļa ļaunprātīga izmantošana.

4. Dalībvalstis, kurām 2008. gada 1. jūlijā ir beznodokļu veikali, kas atrodas ārpus lidostas vai jūras ostas, var līdz 2017. gada 1. janvārim turpināt atbrīvot no akcīzes nodokļa akcīzes preces, ko pārdod šajos veikalos un ko personīgajā bagāžā ved ceļotāji, kuri dodas uz trešo teritoriju vai trešo valsti.

5. Šajā pantā piemēro šādas definīcijas:

a) "beznodokļu veikals" ir jebkurš uzņēmums, kas atrodas lidostā vai ostā un kas atbilst nosacījumiem, ko paredzējušas kompetentās dalībvalstu iestādes, jo īpaši saskaņā ar 3. punktu;

b) "ceļotājs uz trešo teritoriju vai trešo valsti" ir jebkurš pasažieris, kam ir braukšanas dokuments, kurš derīgs braucienam pa gaisa vai jūras ceļiem un kurā norādīts, ka brauciena galamērķis ir lidosta vai osta, kas atrodas trešā teritorijā vai trešā valstī.

▼B

III NODAĻA

RAŽOŠANA, PĀRSTRĀDE UN GLABĀŠANA

15. pants

1. Katra dalībvalsts paredz noteikumus par to akcīzes preču ražošanu, pārstrādi un glabāšanu, uz kurām attiecas šī direktīva.

2. Ja akcīzes nodoklis nav samaksāts, akcīzes preču ražošana, pārstrāde un glabāšana notiek akcīzes preču noliktavā.

16. pants

1. Lai apstiprināts noliktavas turētājs izveidotu un turētu akcīzes preču noliktavu, ir vajadzīga tās dalībvalsts kompetento iestāžu atļauja, kurā atrodas attiecīgā akcīzes preču noliktava.

Tādu atļauju dod atbilstīgi nosacījumiem, kurus attiecīgās iestādes ir pilnvarotas paredzēt, lai novērstu iespējamu nodokļu nemaksāšanu vai stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu.

2. Apstiprinātā noliktavas turētāja pienākumi ir šādi:

a) vajadzības gadījumā iesniegt nodrošinājumu, kas sedz ar akcīzes preču ražošanu, pārstrādi un glabāšanu saistīto risku;

b) ievērot tās dalībvalsts prasības, kuras teritorijā atrodas akcīzes preču noliktava;

c) kārtot akcīzes preču krājumu un pārvietošanas uzskaiti katrai akcīzes preču noliktavai;

d) ievest akcīzes preču noliktavā un uzskaitīt, līdzko pārvietošana ir beigusies, visas akcīzes preces, ko pārvieto, piemērojot atliktās nodokļa maksāšanas režīmu, izņemot gadījumus, kad piemēro 17. panta 2. punktu;

e) piekrist jebkurai pārraudzībai un krājumu kontrolei.

Nosacījumus attiecībā uz a) apakšpunktā minēto nodrošinājumu nosaka tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā ir izdota akcīzes preču noliktavas atļauja.

IV NODAĻA

AKCĪZES PREČU PĀRVIETOŠANA, PIEMĒROJOT ATLIKTĀS NODOKĻA MAKSĀŠANAS REŽĪMU

1. IEDAĻA

Vispārīgi noteikumi

17. pants

1. Piemērojot atliktās nodokļa maksāšanas režīmu, akcīzes preces drīkst pārvietot Kopienas teritorijā, tostarp, ja preces pārvieto, šķērsojot trešās valsts teritoriju vai trešo teritoriju:

▼B

a) no akcīzes preču noliktavas:

i) uz citu akcīzes preču noliktavu;

ii) reģistrēts saņēmējs;

iii) uz vietu, kur akcīzes preces izved no Kopienas teritorijas, kā noteikts 25. panta 1. punktā;

iv) saņēmējam, kas minēts 12. panta 1. punktā, ja preces nosūta no citas dalībvalsts;

b) no importa vietas uz jebkuru no a) apakšpunktā minētajiem galamērķiem, ja preces sūta reģistrēts nosūtītājs.

Šajā pantā "importa vieta" ir vieta, kurā preces atrodas, kad tās laiž brīvā apgrozībā saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2913/92 79. pantu.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta a) apakšpunkta i) un ii) punkta un 1. punkta b) apakšpunkta un izņemot 19. panta 3. punktā paredzētos gadījumus, galamērķa dalībvalsts var saskaņā ar tās paredzētiem nosacījumiem atļaut akcīzes preces atliktās nodokļa maksāšanas režīmā pārvietot uz tiešās piegādes vietu, kas atrodas tās teritorijā, ja attiecīgo vietu ir norādījis apstiprināts noliktavas turētājs galamērķa dalībvalstī vai reģistrēts saņēmējs.

Attiecīgais apstiprināts noliktavas turētājs vai reģistrēts saņēmējs ir atbildīgs par 24. panta 1. punktā minētā saņemšanas ziņojuma iesniegšanu.

3. Šā panta 1. un 2. punktu piemēro arī tādu akcīzes preču pārvietošanai, kam piemēro nodokļa nulles likmi un kas nav nodotas patēriņam.

18. pants

1. Nosūtītājas dalībvalsts kompetentās iestādes saskaņā ar to paredzētiem nosacījumiem pieprasa, lai risks, kas saistīts ar preču pārvietošanu atliktās nodokļa maksāšanas režīmā, būtu segts ar nodrošinājumu, ko sniedz apstiprināts noliktavas turētājs–nosūtītājs vai reģistrēts nosūtītājs.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, nosūtītājas dalībvalsts kompetentās iestādes saskaņā ar to paredzētiem nosacījumiem var atļaut, ka 1. punktā minēto nodrošinājumu sniedz pārvadātājs, akcīzes preču īpašnieks, akcīzes saņēmējs vai vairākas personas kopā, arī 1. punktā minētās personas.

3. Nodrošinājums ir derīgs visā Kopienā. Sīkākus noteikumus par to paredz dalībvalstis.

4. Nosūtītāja dalībvalsts var atkāpties no prasības sniegt nodrošinājumu par šādu akcīzes preču pārvietošanu, kam piemēro atliktās nodokļa maksāšanas režīmu:

a) pārvietošana pilnībā notiek minētās dalībvalsts teritorijā;

b) energoproduktu pārvietošana pa jūru vai nostiprinātiem cauruļvadiem Kopienā, ja tam piekrīt citas attiecīgās dalībvalstis.

▼B

19. pants

1. Reģistrēts saņēmējs nevar ne glabāt, ne sūtīt akcīzes preces atliktās nodokļa maksāšanas režīmā.

2. Reģistrēts saņēmējs ievēro šādas prasības:

a) pirms akcīzes preču nosūtīšanas garantē akcīzes nodokļa samaksu saskaņā ar galamērķa dalībvalsts kompetento iestāžu paredzētajiem nosacījumiem;

b) sākot brīža, kad pārvietošana beigusies, uzskaita akcīzes preces, kas saņemtas, piemērojot atliktās nodokļa maksāšanas režīmu;

c) piekrīt jebkurai pārbaudei, ko galamērķa dalībvalsts kompetentās iestādes veic, lai pārliecinātos, ka preces ir faktiski saņemtas.

3. Reģistrētam saņēmējam, kas akcīzes preces saņem tikai laiku pa laikam, 4. panta 9. punktā minētajā atļaujā paredz konkrētu akcīzes preču daudzumu, vienu nosūtītāju un noteiktu laikposmu. Dalībvalstis var ierobežot atļauju līdz vienam pašam pārvietojumam.

20. pants

1. Gadījumos, kas minēti šīs direktīvas 17. panta 1. punkta a) apakšpunktā, akcīzes preču pārvietošana atliktās nodokļa maksāšanas režīmā ir sākta, kad akcīzes preces izved no akcīzes preču noliktavas nosūtītājas, un gadījumos, kas minēti tās 17. panta 1. punkta b) apakšpunktā, kad preces laiž brīvā apgrozībā saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2913/92 79. pantu.

2. Gadījumos, kas minēti 17. panta 1. punkta a) apakšpunkta i), ii) un iv) punktā un 17. panta 1. punkta b) apakšpunktā, akcīzes preču pārvietošana atliktās nodokļa maksāšanas režīmā beidzas, kad akcīzes saņēmējs ir saņēmis akcīzes preču sūtījumu, un gadījumos, kas minēti 17. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktā, kad preces ir izvestas no Kopienas teritorijas.

2. IEDAĻA

Procedūra, kas jāievēro, pārvietojot akcīzes preces atliktās nodokļa maksāšanas režīmā

21. pants

1. Akcīzes preču pārvietošanu uzskata par veiktu atliktās nodokļa maksāšanas režīmā tikai tad, ja tiek izmantots elektronisks administratīvais dokuments, kas apstrādāts saskaņā ar 2. un 3. punktu.

▼B

2. Šā panta 1. punkta īstenošanas nolūkos nosūtītājs iesniedz nosūtītājas dalībvalsts kompetentajām iestādēm elektroniska administratīvā dokumenta projektu, izmantojot datorizētu sistēmu, kas minēta 1. pantā Lēmumā Nr. 1152/2003/EK (turpmāk "datorizēta sistēma").

3. Nosūtītājas dalībvalsts kompetentās iestādes elektroniski pārbauda elektroniskā administratīvā dokumenta projekta datus.

Ja dati nav apstiprināti, par to nekavējoties informē nosūtītāju.

Ja dati ir apstiprināti, nosūtītājas dalībvalsts kompetentās iestādes piešķir dokumentam īpašu administratīvās atsauces kodu un to paziņo nosūtītājam.

4. Gadījumos, kas minēti 17. panta 1. punkta a) apakšpunkta i), ii) un iv) punktā, 17. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 2. punktā, nosūtītājas dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties pārsūta elektronisko administratīvo dokumentu galamērķa dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kuras to pārsūta saņēmējam, ja saņēmējs ir apstiprināts noliktavas turētājs vai reģistrēts saņēmējs.

Ja akcīzes preces ir paredzētas apstiprinātam noliktavas turētājam nosūtītājā dalībvalstī, minētās dalībvalsts kompetentās iestādes viņam tieši pārsūta elektronisko administratīvo dokumentu.

5. Gadījumā, kas minēts šīs direktīvas 17. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktā, nosūtītājas dalībvalsts kompetentās iestādes pārsūta elektronisko administratīvo dokumentu tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā iesniegta eksporta deklarācija saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2913/92 161. panta 5. punktu (turpmāk "eksporta dalībvalsts"), ja minētā dalībvalsts nav nosūtītāja dalībvalsts.

6. Akcīzes nosūtītājs personai, kas pavada preces, sniedz elektroniskā administratīvā dokumenta drukātu eksemplāru vai jebkuru citu tirdzniecības dokumentu, kurā skaidri saprotami norādīts īpašais administratīvās atsauces kods. Pēc jebkura kompetento iestāžu pieprasījuma šo dokumentu ir jāspēj uzrādīt visā pārvietojuma, kam piemēro atliktās nodokļa maksāšanas režīmu, brīdī.

7. Nosūtītājs var atsaukt elektronisko administratīvo dokumentu, kamēr pārvietošana nav sākta saskaņā ar 20. panta 1. punktu.

8. Kamēr notiek pārvietošana atliktās nodokļa maksāšanas režīmā, nosūtītājs, izmantojot datorizētu sistēmu, var mainīt galamērķi un norādīt jaunu galamērķi, kam jābūt kādam no 17. panta 1. punkta a) apakšpunkta i), ii) vai iii) punktā vai, attiecīgā gadījumā, 17. panta 2. punktā minētajiem galamērķiem.

22. pants

1. Ja energoproduktus pārvieto pa jūru vai iekšējiem ūdensceļiem atliktās nodokļa maksāšanas režīmā, lai nogādātu saņēmējam, kas nav precīzi zināms brīdī, kad nosūtītājs iesniedz 21. panta 2. punktā minēto elektroniskā administratīvā dokumenta projektu, nosūtītājas dalībvalsts kompetentās iestādes var atļaut nosūtītājam minētajā dokumentā nenorādīt datus par saņēmēju.

▼B

2. Tiklīdz dati par saņēmēju ir zināmi, un vēlākais pārvietošanas beigās, nosūtītājs, izmantojot 21. panta 8. punktā minēto procedūru, tos paziņo nosūtītājas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

23. pants

Nosūtītājas dalībvalsts kompetentās iestādes saskaņā ar minētās dalībvalsts paredzētiem nosacījumiem var atļaut nosūtītājam energoproduktu pārvietošanu atliktās nodokļa maksāšanas režīmā veikt vairākās daļās:

1) ja akcīzes preču kopējais apjoms nemainās;

2) ja pārvietojuma sadali veic tādas dalībvalsts teritorijā, kurā minētā procedūra ir atļauta;

3) ja šīs dalībvalsts kompetentās iestādes tiek informētas par vietu, kurā notiek pārvietojuma sadale.

Dalībvalstis nosūta Komisijai informāciju par to, vai tās atļauj sadalīt pārvietošanu savā teritorijā un ar kādiem nosacījumiem. Komisija šo informāciju nosūta citām dalībvalstīm.

24. pants

1. Saņemot akcīzes preces kādā no 17. panta 1. punkta a) apakšpunkta i), ii) vai iv) punktā vai 17. panta 2. punktā minētajiem galamērķiem, saņēmējs nekavējoties, bet ne vēlāk kā piecas darbdienas pēc tam, kad pārvietošana ir pabeigta, izņemot, ja var sniegt pietiekamu pamatojumu kompetentajām iestādēm, iesniedz, izmantojot datorizēto sistēmu, galamērķa dalībvalsts kompetentajām iestādēm ziņojumu par saņemšanu (turpmāk "saņemšanas ziņojums").

2. Galamērķa dalībvalsts kompetentās iestādes nosaka kārtību, kādā jāiesniedz ziņojums, ka preces saņēmuši 12. panta 1. punktā minētie saņēmēji.

3. Galamērķa dalībvalsts kompetentās iestādes elektroniski pārbauda saņemšanas ziņojuma datus.

Ja dati nav apstiprināti, par to nekavējoties informē saņēmēju.

Ja dati ir apstiprināti, galamērķa dalībvalsts kompetentās iestādes apstiprina saņēmējam, ka saņemšanas ziņojums ir reģistrēts, un nosūta to nosūtītājas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

4. Nosūtītājas dalībvalsts kompetentās iestādes pārsūta saņemšanas ziņojumu nosūtītājam. Ja nosūtīšanas un galamērķa vieta atrodas vienā un tajā pašā dalībvalstī, tad šīs dalībvalsts kompetentās iestādes saņemšanas ziņojumu tieši pārsūta nosūtītājam.

▼B

25. pants

1. Gadījumos, kas minēti šīs direktīvas 17. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktā un, vajadzības gadījumā, b) apakšpunktā, eksporta ziņojumu sagatavo eksporta dalībvalsts kompetentās iestādes, pamatojoties uz apstiprinājumu, ko izsniegusi Komisijas Regulas (EEK) Nr. 2454/93 (1993. gada 2. jūlijs), ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi ([1]), 793. panta 2. punktā minētā iestāde vai iestāde, kurā nokārtotas šīs direktīvas 3. panta 2. punktā minētās formalitātes, ar ko apstiprināts, ka akcīzes preces ir izvestas no Kopienas teritorijas.

2. Eksporta dalībvalsts kompetentās iestādes elektroniski pārbauda 1. punktā minētā apstiprinājuma datus. Kad šie dati ir pārbaudīti un ja nosūtītāja dalībvalsts nav eksporta dalībvalsts, eksporta dalībvalsts kompetentās iestādes nosūta eksporta ziņojumu nosūtītājas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

3. Nosūtītājas dalībvalsts kompetentās iestādes pārsūta eksporta ziņojumu nosūtītājam.

26. pants

1. Atkāpjoties no 21. panta 1. punkta, ja datorizētā sistēma nav pieejama nosūtītājā dalībvalstī, nosūtītājs var sākt akcīzes preču pārvietošanu atliktās nodokļa maksāšanas režīmā ar nosacījumu, ka:

a) precēm ir pievienots papīra dokuments, kurā norādīti tie paši dati, kas 21. panta 2. punktā minētajā elektroniskā administratīvā dokumenta projektā;

b) pirms sākta pārvietošana, nosūtītājs informē nosūtītājas dalībvalsts kompetentās iestādes.

Pirms sākta pārvietošana, nosūtītāja dalībvalsts var arī pieprasīt tā dokumenta kopiju, kas minēts a) apakšpunktā, šajā kopijā esošās informācijas apstiprināšanu un, ja sistēma nav pieejama nosūtītāja vainas dēļ, attiecīgu informāciju par iemesliem.

2. Kad datorizētā sistēma atkal ir pieejama, nosūtītājs iesniedz elektroniskā administratīvā dokumenta projektu saskaņā ar 21. panta 2. punktu.

Līdzko elektroniskajā administratīvajā dokumentā minētie dati ir apstiprināti saskaņā ar 21. panta 3. punktu, šis dokuments aizstāj šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto papīra dokumentu. 21. panta 4. un 5. punktu, kā arī 24. un 25. pantu piemēro *mutatis mutandis*.

3. Līdz brīdim, kad dati ir apstiprināti elektroniskajā administratīvajā dokumentā, pārvietošanu uzskata par tādu, kam piemēro atliktās nodokļa maksāšanas režīmu, izmantojot 1. punkta a) apakšpunktā minēto papīra dokumentu.

([1]) OV L 253, 11.10.1993., 1. lpp.

▼B

4. Nosūtītājs saglabā 1. punkta a) apakšpunktā minēto papīra dokumenta kopiju kā pierādījumu savā grāmatvedības uzskaitē.

5. Ja datorizētā sistēma nav pieejama nosūtītājā dalībvalstī, nosūtītājs dara zināmu 21. panta 8. punktā vai 23. pantā minēto informāciju, izmantojot citus sakaru līdzekļus. Lai izpildītu šo prasību, viņš nosūtītājas dalībvalsts kompetentās iestādes informē, pirms tiek ierosināts mainīt galamērķi vai veikt pārvietošanu pa daļām. Šā panta 2. līdz 4. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

27. pants

1. Ja gadījumos, kas minēti 17. panta 1. punkta a) apakšpunkta i), ii) un iv) punktā, 17. panta 1. panta b) apakšpunktā un 2. punktā, saņemšanas ziņojumu, kas minēts 24. panta 1. punktā, nav iespējams iesniegt pēc akcīzes preču pārvietošanas šajā pantā paredzētā termiņā – vai nu tādēļ, ka galamērķa dalībvalstī nav pieejama datorizētā sistēma, vai arī tādēļ, ka situācijā, kas minēta 26. panta 1. punktā, procedūras, kas minētas 26. panta 2. punktā, vēl nav pabeigtas, – tad saņēmējs galamērķa dalībvalsts kompetentajām iestādēm, izņemot pienācīgi pamatotus gadījumus, iesniedz papīra dokumentu, kurā ietverti tie paši dati, kas saņemšanas ziņojumā, un apstiprina, ka pārvietošana ir pabeigta.

Ja vien saņēmējs, izmantojot datorizētu sistēmu, īstermiņā neiesniedz galamērķa dalībvalsts kompetentajām iestādēm saņemšanas ziņojumu, kas minēts 24. panta 1. punktā, izņemot pienācīgi pamatotus gadījumus, nosūtītājas dalībvalsts kompetentās iestādes nosūta pirmajā daļā minētā papīra dokumenta kopiju nosūtītājas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kas to pārsūta nosūtītājam vai dara tam to pieejamu.

Līdzko datorizētā sistēma atkal ir pieejama galamērķa dalībvalstī vai arī 26. panta 2. punktā minētās procedūras ir pabeigtas, saņēmējs saskaņā ar 24. panta 1. punktu nosūta saņemšanas ziņojumu. 24. panta 3. un 4. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

2. Ja gadījumos, kas minēti 17. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktā, eksporta ziņojumu, kas minēts 25. panta 1. punktā, nav iespējams iesniegt pēc akcīzes preču pārvietošanas – vai nu tādēļ, ka eksporta dalībvalstī nav pieejama datorizētā sistēma, vai arī tādēļ, ka situācijā, kas minēta 26. panta 1. punktā, procedūras, kas minētas 26. panta 2. punktā, vēl nav pabeigtas, – tad eksporta dalībvalsts kompetentās iestādes nosūta nosūtītājas dalībvalsts kompetentajām iestādēm papīra dokumentu, kurā ietverti tie paši dati, kas eksporta ziņojumā, un apstiprina, ka pārvietošana ir pabeigta, izņemot, ja īstermiņā iesniedz 25. panta 1. punktā paredzēto eksporta ziņojumu, izmantojot datorizētu sistēmu, vai arī, ja ir pienācīgi pamatots gadījums.

Nosūtītājas dalībvalsts kompetentās iestādes pārsūta nosūtītājam pirmajā daļā minētā papīra dokumenta kopiju vai dara tam to pieejamu.

▼B

Līdzko datorizētā sistēma atkal ir pieejama eksporta dalībvalstī vai arī 26. panta 2. punktā minētās procedūras ir pabeigtas, eksporta dalībvalsts kompetentās iestādes saskaņā ar 25. panta 1. punktu nosūta eksporta ziņojumu. 25. panta 2. un 3. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

28. pants

1. Neatkarīgi no 27. panta saņemšanas ziņojums, kas paredzēts 24. panta 1. punktā, vai eksporta ziņojums, kas paredzēts 25. panta 1. punktā, apliecina, ka akcīzes preču pārvietošana ir pabeigta saskaņā ar 20. panta 2. punktu.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, ja saņemšanas ziņojuma vai eksporta ziņojuma nav tādu iemeslu dēļ, kas nav minēti 27. pantā, pierādījums tam, ka akcīzes preču pārvietošana atliktās nodokļa maksāšanas režīmā ir pabeigta gadījumos, kas minēti 17. panta 1. punkta a) apakšpunkta i), ii) un iv) punktā, 17. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 2. punktā, var būt galamērķa dalībvalsts kompetento iestāžu apstiprinājums, kas izdarīts, pamatojoties uz atbilstīgu pierādījumu, ka nosūtītās akcīzes preces ir sasniegušas norādīto galamērķi, vai – 17. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktā minētajā gadījumā – tās dalībvalsts kompetento iestāžu, kurā atrodas izvešanas muitas iestāde, apstiprinājums, ka akcīzes preces ir izvestas no Kopienas teritorijas.

Saņēmēja iesniegts dokuments, kurā norādīti tie paši dati, kas saņemšanas ziņojumā vai eksporta ziņojumā, ir atbilstīgs pierādījums pirmās daļas nozīmē.

Ja nosūtītājas dalībvalsts kompetentās iestādes ir pieņēmušas pienācīgos pierādījumus, tās datorizētajā sistēmā pabeidz pārvietošanu.

29. pants

1. Komisija saskaņā ar 43. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem pasākumus, lai noteiktu:

a) to ziņojumu struktūru un saturu, ko 21. līdz 25. panta nolūkos viena otrai nosūta personas un kompetentās iestādes, kas saistītas ar akcīzes preču pārvietošanu atliktās nodokļa maksāšanas režīmā, kā arī attiecīgās kompetentās iestādes;

b) noteikumus un procedūras, kas attiecas uz a) apakšpunktā minēto ziņojumu nosūtīšanu;

c) 26. un 27. pantā minēto papīra dokumentu struktūru.

2. Katra dalībvalsts nosaka situācijas, kad datorizētā sistēma nav pieejama, un noteikumus un procedūras, kas jāievēro šādās situācijās 26. un 27. panta nolūkos un saskaņā ar tiem.

▼B

3. IEDAĻA

Vienkāršotas procedūras

30. pants

Dalībvalstis var ieviest vienkāršotas procedūras attiecībā uz pārvietošanu, ko veic atliktās nodokļa maksāšanas režīmā un ko pilnībā veic to teritorijā, tostarp iespēju atteikties no prasības elektroniski pārraudzīt tādu pārvietošanu.

31. pants

Pēc vienošanās un saskaņā ar nosacījumiem, ko noteikušas visas attiecīgās dalībvalstis, var ieviest vienkāršotas procedūras, lai īstenotu biežu un sistemātisku akcīzes preču pārvietošanu, ko veic atliktās nodokļa maksāšanas režīmā starp divu vai vairāk dalībvalstu teritorijām.

Šis noteikums attiecas arī uz pārvietošanu pa nostiprinātiem cauruļvadiem.

V NODAĻA

AKCĪZES PREČU PĀRVIETOŠANA UN NODOKĻA UZLIKŠANA PĒC NODOŠANAS PATĒRIŅAM

1. IEDAĻA

Iegādes, ko veic privātpersonas

32. pants

1. Akcīzes nodokli par akcīzes precēm, ko privātpersonas iegādājušās personīgai lietošanai un ko šīs personas pārved no vienas dalībvalsts uz citu, iekasē tikai tajā dalībvalstī, kurā iegādātas minētās akcīzes preces.

2. Lai noteiktu, vai 1. punktā minētās akcīzes preces ir paredzētas personīgai lietošanai, dalībvalstis ņem vērā vismaz šādus aspektus:

a) akcīzes preču valdītāja komerciālo statusu un iemeslus, kāpēc preces iegūtas valdījumā;

b) akcīzes preču atrašanās vietu vai, attiecīgā gadījumā, izmantoto transporta veidu;

c) dokumentus, kas attiecas uz akcīzes precēm;

d) akcīzes preču īpašības;

e) akcīzes preču daudzumu.

3. Lai piemērotu 2. punkta e) apakšpunktu, dalībvalstis var noteikt orientējošus lielumus, bet tikai kā atsauces kritēriju. Tādi orientējoši lielumi nedrīkst būt mazāki par:

a) tabakas izstrādājumiem:

— cigaretēm 800 vienības,

▼B

— cigarillām (cigāri, kas katrs sver ne vairāk par 3 g) 400 vienības,

— cigāriem 200 vienības,

— smēķējamai tabakai 1,0 kg;

b) alkoholiskajiem dzērieniem:

— stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem 10 litri,

— starpproduktiem 20 litri,

— vīniem 90 litri (to skaitā ne vairāk par 60 litriem dzirkstošā vīna),

— alum 110 litri.

4. Dalībvalstis var arī noteikt, ka akcīzes nodoklis kļūst uzliekams arī par tādu minerāleļļu iegādi patēriņa dalībvalstī, kas jau nodotas patēriņam citā dalībvalstī, ja šīs preces netipiskā veidā ved privātpersonas vai privātpersonu uzdevumā.

Šajā punktā "vest netipiskā veidā" nozīmē vest degvielu citādi nekā transportlīdzekļu degvielas tvertnēs vai piemērotās rezerves degvielas kannās un šķidro kurināmo vest citādi nekā cisternās, ko izmanto profesionāli tirgotāji.

2. IEDAĻA

Preču uzglabāšana citā dalībvalstī

33. pants

1. Neskarot 36. panta 1. punktu, ja akcīzes preces, kas jau ir nodotas patēriņam vienā dalībvalstī, komerciālām vajadzībām glabā citā dalībvalstī, lai tās tur pārdotu vai izmantotu, tām uzliek akcīzes nodokli un akcīzes nodokli iekasē tajā dalībvalstī, kurā preces tiek glabātas.

Šajā pantā "uzglabāšana komerciāliem nolūkiem" ir akcīzes preču glabāšana, ko veic personas, kas nav privātpersonas, vai privātpersonas, kas to dara nevis personīgai lietošanai, un ko tās transportējušas, bet citiem nolūkiem saskaņā ar 32. pantu.

2. Nosacījumi akcīzes nodokļa uzlikšanai un piemērojamā nodokļa likme ir tā, kas dalībvalstī ir spēkā dienā, kad rodas akcīzes nodokļa uzlikšanas iespēja.

3. Atbilstīgi 1. punktā minētajiem gadījumiem par uzliekamā akcīzes nodokļa samaksu atbildīgā persona ir persona, kas veic piegādi vai glabā piegādei paredzētās preces, vai arī persona, kurai piegādā preces citā dalībvalstī.

4. Neskarot 38. pantu, ja akcīzes preces, kas jau nodotas patēriņam vienā dalībvalstī, tiek pārvietotas Kopienā komerciāliem nolūkiem, tad neuzskata, ka tās ir glabātas šiem nolūkiem, kamēr tās tiek nogādātas galamērķa dalībvalstī, ja tās tiek pārvietotas saskaņā ar 34. pantā izklāstītajām formalitātēm.

▼B

5. Akcīzes preces, kuras glabā uz kuģa vai gaisakuģī, kas veic jūras-braucienus vai lidojumus starp divām dalībvalstīm, bet kuras nav pieejamas pārdošanā, kad kuģis vai gaisakuģis atrodas vienas dalībvalsts teritorijā, neuzskata par uzglabātām komerciāliem nolūkiem minētajā dalībvalstī.

6. Pēc pieprasījuma akcīzes nodoklis tiek atmaksāts vai atlaists dalīb-valstī, kurā preces nodeva patēriņam, ja otras dalībvalsts kompetentās iestādes konstatē, ka akcīzes nodoklis ir uzliekams un tas ir iekasēts citā dalībvalstī.

34. pants

1. Situācijās, kas minētas 33. panta 1. punktā, akcīzes precēm, ko ved no vienas dalībvalsts teritorijas uz otras dalībvalsts teritoriju, jābūt pievienotam pavaddokumentam, kurā ietverti 21. panta 1. punktā minētā dokumenta pamatelementi.

Komisija saskaņā ar 43. panta 2. punktā norādīto procedūru pieņem pasākumus, nosakot pavaddokumenta veidu un saturu.

2. Personas, kas minētas 33. panta 3. punktā, ievēro šādas prasības:

a) pirms preču nosūtīšanas iesniedz galamērķa dalībvalsts kompetentajām iestādēm deklarāciju un akcīzes nodokļa nodrošinājumu;

b) galamērķa dalībvalstī samaksā akcīzes nodokli saskaņā ar minētajā dalībvalstī noteikto procedūru;

c) piekrīt visām galamērķa dalībvalsts kompetento iestāžu ierosinātajām pārbaudēm, kas vajadzīgas, lai pārliecinātos, vai akcīzes preces ir faktiski saņemtas un vai šīm precēm uzliktais akcīzes nodoklis ir samaksāts.

Galamērķa dalībvalsts var, precizējot situācijas un nosacījumus, vien-kāršot a) apakšpunktā minētās prasības vai piešķirt attiecībā uz tām atbrīvojumu. Šādā gadījumā tā informē Komisiju, kas par to informē pārējās dalībvalstis.

35. pants

1. Ja akcīzes preces, kas jau ir nodotas patēriņam dalībvalstī, uz galamērķa vietu minētajā dalībvalstī ir jāpārvieto caur citas dalībvalsts teritoriju, piemēro šādas prasības:

a) šī pārvietošana notiek, pievienojot pavaddokumentu, kas minēts 34. panta 1. punktā, un izmantojot attiecīgu maršrutu;

b) pirms akcīzes preču nosūtīšanas nosūtītājs paziņo kompetentajām iestādēm izbraukšanas vietu;

c) saņēmējs apstiprina preču saņemšanu saskaņā ar galamērķa vietas kompetento iestāžu paredzētajiem noteikumiem;

d) nosūtītājs un saņēmējs piekrīt visām pārbaudēm, kas ļauj attiecī-gajām kompetentajām iestādēm pārliecināties par to, vai preces ir faktiski saņemtas.

▼B

2. Ja akcīzes preces bieži un regulāri pārvieto saskaņā ar 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, iesaistītās dalībvalstis, savstarpēji vienojoties un precizējot nosacījumus, var vienkāršot prasības, kas minētas 1. punktā.

3. IEDAĻA

Tālpārdošana

36. pants

1. Akcīzes preces, kuras jau ir nodotas patēriņam vienā dalībvalstī un kuras iegādājas persona, kas nav apstiprināts noliktavas turētājs vai reģistrēts saņēmējs, kurš veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, un kas neveic patstāvīgu ekonomisku darbību, un kuras pārdevējs vai cita persona viņa vārdā tieši vai netieši nosūta vai transportē uz citu dalībvalsti, ar akcīzes nodokli apliek galamērķa valstī.

Šajā pantā "galamērķa dalībvalsts" nozīmē dalībvalsti, kurā nogādā sūtījumu vai kravu.

2. Gadījumā, kas minēts 1. punktā, akcīzes nodoklis galamērķa dalībvalstī kļūst iekasējams akcīzes preču piegādes brīdī. Nodokļa iekasējamības nosacījumi un piemērojamā nodokļa likme ir tā, kas ir spēkā dienā, kad rodas akcīzes nodokļa uzlikšanas iespēja.

Akcīzes nodokli maksā saskaņā ar galamērķa dalībvalsts noteikto procedūru.

3. Persona, kas ir atbildīga par akcīzes nodokļa maksāšanu galamērķa dalībvalstī, ir pārdevējs.

Tomēr galamērķa dalībvalsts var paredzēt, ka nodokļa maksātājs ir nodokļa pārstāvis, kas veic uzņēmējdarbību galamērķa dalībvalstī un ko apstiprinājušas attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes, vai, ja pārdevējs nav ievērojis 4. punkta a) apakšpunkta noteikumus, – akcīzes preču saņēmējs.

4. Pārdevējs vai nodokļa pārstāvis ievēro šādas prasības:

a) pirms akcīzes preču nosūtīšanas reģistrējas un iesniedz akcīzes nodokļa nodrošinājumu konkrētam mērķim izveidotā kompetentā nodokļu iestādē un saskaņā ar galamērķa dalībvalsts paredzētiem noteikumiem;

b) samaksā akcīzes nodokli iestādē, kas minēta a) apakšpunktā, kad akcīzes preces ir piegādātas;

c) veic preču piegādes uzskaiti.

Iesaistītās dalībvalstis, precizējot nosacījumus, var vienkāršot prasības, pamatojoties uz divpusējām vienošanām.

▼B

5. Gadījumā, kas minēts 1. punktā, akcīzes nodokli pirmajā dalībvalstī pēc pārdevēja pieprasījuma atmaksā vai atlaiž, ja pārdevējs vai viņa nodokļa pārstāvis ir ievērojis 4. punktā norādītās procedūras.

6. Dalībvalstis var pieņemt īpašus noteikumus, lai attiecībā uz akcīzes precēm, kuru izplatīšanai valsts ir noteikusi īpašu kārtību, piemērotu 1. līdz 5. punktu.

4. IEDAĻA

Iznīcināšana un zudumi

37. pants

1. 33. panta 1. punktā un 36. panta 1. punktā minētajās situācijās akcīzes precēm, kuras ir pilnībā iznīcinātas vai neatgriezeniski zudušas, tās transportējot dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā tās nodeva patēriņam, tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar preču būtību, neparedzamu apstākļu vai nepārvaramas varas, vai šīs dalībvalsts kompetento iestāžu izsniegtās atļaujas dēļ, akcīzes nodoklis nav jāmaksā šajā dalībvalstī.

Par akcīzes preču pilnīgu iznīcināšanu vai neatgriezenisku zudumu sniedz pienācīgus pierādījumus tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā notika attiecīgo akcīzes preču pilnīga iznīcināšana vai neatgriezenisks zudums, vai, ja nav iespējams noteikt, kur tika izraisīts zaudējums, – kur to konstatēja.

Saskaņā ar 34. panta 2. punkta a) apakšpunktu vai 36. panta 4. punkta a) apakšpunktu iesniegto nodrošinājumu atbrīvo.

2. Katra dalībvalsts nosaka pati savus noteikumus un nosacījumus, saskaņā ar kuriem nosaka 1. punktā minētos zaudējumus.

5. IEDAĻA

Pārkāpumi akcīzes preču pārvietošanas brīdī

38. pants

1. Ja, pārvietojot akcīzes preces saskaņā ar 33. panta 1. punktu vai 36. panta 1. punktu, ir izdarīts pārkāpums kādā dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā tās nodeva patēriņam, preces apliek ar akcīzes nodokli un šo nodokli iekasē tajā dalībvalstī, kurā šis pārkāpums ir izdarīts.

2. Ja, pārvietojot akcīzes preces saskaņā ar 33. panta 1. punktu vai 36. panta 1. punktu, ir konstatēts pārkāpums kādā dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā šīs preces nodeva patēriņam, un ja nav iespējams noteikt, kur ticis izdarīts pārkāpums, uzskata, ka tas ir izdarīts un akcīzes nodokli iekasē tajā dalībvalstī, kurā pārkāpums ir konstatēts.

▼B

Tomēr, ja, pirms ir pagājuši trīs gadi no dienas, kad akcīzes preces ir iegādātas, tiek noskaidrots, kurā dalībvalstī pārkāpums ir faktiski izdarīts, piemēro 1. punktu.

3. Akcīzes nodokli maksā persona, kas garantēja tā samaksu saskaņā ar 34. panta 2. punkta a) apakšpunktu vai 36. panta 4. punkta a) apakšpunktu, un persona, kura piedalījusies pārkāpumā.

Dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā akcīzes preces tika nodotas patēriņam, pēc pieprasījuma atmaksā un atlaiž akcīzes nodokli, ja to iekasēja dalībvalstī, kur pārkāpumu izdarīja vai konstatēja. Galamērķa dalībvalsts atbrīvo saskaņā ar 34. panta 2. punkta a) apakšpunktu vai 36. panta 4. punkta a) apakšpunktu iesniegto nodrošinājumu.

4. Šajā pantā "pārkāpums" nozīmē situāciju, kas rodas, pārvietojot akcīzes preces saskaņā ar 33. panta 1. punktu vai 36. panta 1. punktu, kura nav iekļauta 37. pantā, kā rezultātā pārvietošana vai daļa no pārvietošanas nav pabeigta likumīgi.

VI NODAĻA

CITI JAUTĀJUMI

1. IEDAĻA

Marķējums

39. pants

1. Neskarot 7. panta 1. punktu, dalībvalstis var pieprasīt, lai tad, kad preces nodod patēriņam šo dalībvalstu teritorijā vai – 33. panta 1. punkta pirmajā daļā un 36. panta 1. punktā paredzētajos gadījumos – kad preces ieved šo dalībvalstu teritorijā, uz akcīzes precēm būtu akcīzes nodokļa marka vai valsts identifikācijas zīmes, ko izmanto fiskālos nolūkos.

2. Visas dalībvalstis, kuras pieprasa izmantot akcīzes nodokļa markas vai valsts identifikācijas zīmes, kā noteikts 1. punktā, minētās markas vai zīmes dara pieejamas apstiprinātiem noliktavu īpašniekiem no citām dalībvalstīm. Katra dalībvalsts tomēr var arī paredzēt, ka akcīzes nodokļa markas ir pieejamas nodokļa pārstāvim, ko apstiprinājusi šīs dalībvalsts kompetentās iestādes.

3. Neskarot noteikumus, ko dalībvalstis var noteikt, lai nodrošinātu šā panta pareizu īstenošanu un novērstu nodokļa nemaksāšanu, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas vai stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, tās nodrošina, ka šīs akcīzes nodokļa markas vai valsts identifikācijas zīmes, kā noteikts 1. punktā, nerada šķēršļus akcīzes preču brīvai apritei.

▼B

Ja akcīzes precēm ir piestiprinātas šādas markas vai zīmes, tā dalībvalsts, kura tās izsniegusi, atmaksā, atlaiž vai atbrīvo visas summas, kas samaksātas vai garantētas par šādu marku vai zīmju saņemšanu, ja akcīzes nodokļa uzlikšanas iespēja ir radusies un nodoklis ir iekasēts citā dalībvalstī.

Dalībvalsts, kura ir izdevusi šīs markas vai zīmes, var tomēr atmaksāt, atlaist vai atbrīvot nodrošinājumu, kas iemaksāts vai garantēts, ja tās kompetentajām iestādēm var pierādīt, ka minētās markas vai zīmes ir noņemtas vai iznīcinātas.

4. Nodokļa markas vai valsts identifikācijas zīmes, kā noteikts 1. punktā, ir derīgas tajā dalībvalstī, kura tās izdevusi. Tomēr dalībvalstis var vienoties par šo marku vai zīmju savstarpēju atzīšanu.

2. IEDAĻA

Mazie vīna ražotāji

40. pants

1. Dalībvalstis var atbrīvot mazos vīna ražotājus no III un IV nodaļas prasībām un citām prasībām, kas attiecas uz preču apriti un uzraudzību. Ja mazie vīna ražotāji paši veic darījumus Kopienas teritorijā, viņi par to informē attiecīgās kompetentās iestādes un ievēro prasības, kas izklāstītas Komisijas Regulā (EK) Nr. 884/2001 (2001. gada 24. aprīlis), ar ko nosaka sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus attiecībā uz vīna produktu pārvadājumu pavaddokumentiem un vīna nozarē veicamo uzskaites reģistrāciju ([1]).

2. Ja mazie vīna ražotāji saskaņā ar 1. punktu ir atbrīvoti no prasībām, saņēmējs, izmantojot Regulā (EK) Nr. 884/2001 paredzēto dokumentu vai atsaucoties uz to, informē galamērķa dalībvalsts kompetentās iestādes par saņemtajām vīna piegādēm.

3. Šajā pantā "mazie vīna ražotāji" ir ražotāji, kas saražo vidēji mazāk nekā 1 000 hektolitru vīna gadā.

3. IEDAĻA

Kuģu un gaisakuģu krājumi

41. pants

Kamēr Padome nav pieņēmusi Kopienas noteikumus par kuģu un gaisakuģu krājumiem, dalībvalstis var turpināt piemērot savus noteikumus attiecībā uz atbrīvojumiem šādiem krājumiem.

([1]) OV L 128, 10.5.2001., 32. lpp.

▼B

4. IEDAĻA

Īpaša kārtība

42. pants

Dalībvalstis, kas noslēgušas nolīgumu par atbildību, ko tās uzņemas par pārrobežu tilta būvniecību un uzturēšanu, var arī pieņemt pasākumus, ar kuriem atkāpjas no šīs direktīvas noteikumiem, lai vienkāršotu procedūras akcīzes nodokļu iekasēšanai par akcīzes precēm, kuras izmanto šāda tilta būvniecībai un uzturēšanai.

Piemērojot šos pasākumus, nolīgumā minēto tiltu un būvlaukumu uzskata par tās dalībvalsts teritorijas daļu, kas saskaņā ar nolīgumu ir atbildīga par tilta būvniecību un uzturēšanu.

Attiecīgās dalībvalstis paziņo par šiem pasākumiem Komisijai, kas informē citas dalībvalstis.

VII NODAĻA

AKCĪZES NODOKĻA KOMITEJA

43. pants

1. Komisijai palīdz komiteja, kuras nosaukums ir "Akcīzes nodokļa komiteja".

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

44. pants

Akcīzes nodokļa komiteja papildus uzdevumiem, kas tai jāveic saskaņā ar 43. pantu, izskata jautājumus, kuri attiecas uz Kopienas noteikumiem par akcīzes nodokli un kurus tās priekšsēdētājs ierosinājis pēc savas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts pārstāvja pieprasījuma.

VIII NODAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

45. pants

1. Līdz 2013. gada 1. aprīlim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par datorizētās sistēmas īstenošanu un jo īpaši 21. panta 6. punktā minētām saistībām un piemērojamām procedūrām, ja sistēma nav pieejama.

2. Līdz 2015. gada 1. aprīlim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu.

3. Ziņojumiem, kas norādīti 1. un 2. punktā, par pamatu jo īpaši ņemta dalībvalstu sniegtā informācija.

▼B

46. pants

1. Līdz 2010. gada 31. decembrim nosūtītājas dalībvalstis var atļaut akcīzes preču pārvietošanu atliktās nodokļa maksāšanas režīmā veikt saskaņā ar Direktīvas 92/12/EEK 15. panta 6. punktā un 18. pantā izklāstītajām formalitātēm.

Uz šādu pārvietošanu, kā arī tās noslēgšanu attiecas šā panta pirmajā daļā un Direktīvas 92/12/EEK 15. panta 4. un 5. punktā un 19. pantā minētie noteikumi. Minētās direktīvas 15. panta 4. punktu piemēro visiem nodrošinājuma iesniedzējiem, kas norādīti saskaņā ar šīs direktīvas 18. panta 1. un 2. punktu.

Šīs direktīvas 21.–27. pantu tādai preču pārvietošanai nepiemēro.

2. Pirms 2010. gada 1. aprīļa sāktu akcīzes preču pārvietošanu veic un noslēdz saskaņā ar Direktīvas 92/12/EEK noteikumiem.

Uz tādu pārvietošanu šī direktīva neattiecas.

▼A1

3. Neskarot 32. pantu, dalībvalstis, kas nav minētas Direktīvas 92/79/EEK 2. panta 2. punkta trešajā un ceturtajā daļā, attiecībā uz cigaretēm, kuras var ievest to teritorijā bez papildu akcīzes nodokļa samaksas, var no 2014. gada 1. janvāra piemērot daudzuma ierobežojumu vismaz 300 vienību apjomā cigaretēm, kuras ieved no dalībvalsts, kas atbilstīgi minētās direktīvas 2. panta 2. punkta trešajai un ceturtajai daļai piemēro zemāku akcīzes nodokli nekā to, kas paredzēts tās 2. panta 2. punkta pirmajā daļā.

Direktīvas 92/79/EEK 2. panta 2. punkta trešajā un ceturtajā daļā minētās dalībvalstis, kuras neatkarīgi no vidējās svērtās mazumtirdzniecības cenas uzliek akcīzes nodokli vismaz EUR 77 apjomā par 1 000 cigaretēm, no 2014. gada 1. janvāra var piemērot daudzuma ierobežojumu vismaz 300 vienību apjomā cigaretēm, kuras bez papildu akcīzes nodokļa samaksas ieved no dalībvalsts, kas atbilstīgi minētās direktīvas 2. panta 2. punkta trešajai daļai piemēro zemāku akcīzes nodokli.

Dalībvalstis, kuras atbilstīgi šā punkta pirmajai un otrajai daļai piemēro daudzuma ierobežojumu, par to informē Komisiju. Tās var veikt vajadzīgās pārbaudes, ja šādas pārbaudes neietekmē iekšējā tirgus pienācīgu darbību.

▼B

47. pants

1. Direktīvu 92/12/EEK atceļ no 2010. gada 1. aprīļa.

Tomēr to turpina piemērot saskaņā ar 46. pantā paredzētajiem ierobežojumiem un atbilstīgi tajā noteiktajām vajadzībām.

2. Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu.

▼B

48. pants

1. Dalībvalstis vēlākais līdz 2010. gada 1. janvārim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības no 2010. gada 1. aprīļa. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmus šādus normatīvos un administratīvos aktus, kā arī tabulu, kas parāda atbilsmi starp minētajiem aktiem un šo direktīvu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis nosūta Komisijai galveno valsts tiesību aktu tekstu, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

49. pants

Šī direktīva stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

50. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.